

На протеклој седници Главног одбора Демократске странке председник Републике позвао је чланове овог страначког органа да до наредне изборне скупштине размишљају о томе да Демократска странка мора да се додатно централизује. Даља страначка централизација омогућила би даљу децентрализацију друштва.

Добили смо нови политички оксиморон – централизовану децентрализацију. Демократска странка мора да буде способна да преузме на себе притиске који налећу на Србију у таласима, изричит је у свом ставу Борис Тадић.

Већ је ноторна чињеница да је реформа Демократске странке неопходна и она се може одлагати само до могућег пораза на парламентарним изборима. Порази у политици су извор политичке мудрости и прилика да странке преиспитају позиције, идејну усмереност и обнове кадровску структуру. Најгоре за једну странку је када не уме или – из своје бахатости и опијености влашћу – не жели или није способна да извуче поуку из претрпљеног пораза. То су показала и реаговања председника Градског одбора Демократске странке и председника Извршног одбора након објављивања резултата локалних избора на Вождовцу.

„Ови избори имали су много већу пажњу него што то заслужује општински ниво. Треба имати у виду да се на њима није изјашњавало о републичким или градским темама, што јасно показује далеко мања излазност од оне која је била на републичким и градским изборима. Демократска странка ће се и даље борити за вредности и циљеве због којих су нам грађани дали поверење“, истакао је Драган Ђилас. Марко Ђуришић је наставио у истом тону: „Избори на Вождовцу представљају само поновљено гласање на једној градској општини, те се њихови резултати не могу посматрати као однос снага на републичком нивоу. Можда је дошло до замора материјала после толико година. Видећемо, анализираћемо, извући поуку. Ипак је то само једна од општина у којој смо изгубили власт, а у Србији има још много, много општина.“

Водећи гламурозну кампању на чијем челу је непосредно био градоначелник Београда и у коју су уложени велики ресурси Демократске странке, она је упала у сопствену замку. Тврдити сада да су то не толико важни локални избори који не утичу на целокупно бирачко тело врхунац је политичког лицемерства. До пре само неколико дана ти избори су за Демократску странку били готово пресудан политички тест. Да је Демократска

странка победила на овим локалним изборима, онда би то било тумачено као тријумф европски оријентисане Србије. Без обзира на то што високи функционери Демократске странке најављују да ће из овог изборног пораза извући поуку, не верујем да ће до тога доћи јер је странка дубоко огрезла у своју властодржачку улогу.

Најава даље централизације странке може се тумачити и као покушај њеног председника да дисциплинује амбиције ојачалих страначких барона. Проблем је у томе што је Демократска странка хиперцентрализована и довољно је имати увид у њен статут да се види да нема простора за додатну страначку централизацију. Напротив, реформа странке треба да се одвија у сасвим супротном правцу, у демократизацији и смањењу могућности да главну улогу имају самоизабрани и кооптирани лобисти и припадници страначке олигархије. Реформа Демократске странке не може имати смисла ако се не афирмише изворни демократски принцип да се стварају статутарне и политичке основе за одлучујућу улогу чланства у вођењу страначке политике. Једини фактор који странку држи на окупу је њен председник који излаз види у већој централизацији. Питање је коме је председник странке обећао зној и сузе. Даља централизација неће решити све очигледнији проблем недостатка политичке енергије и ентузијазма, отвореног кокетирања са тајкунским круговима, непотизма, корупције и све присутнијег нојевског забијања главе у живо блато опортунизма.

Основна карактеристика Демократске странке је свођење чланства на активисте у кампањама, без икаквог утицаја на вођење страначке политике. Посебно је значајно питање политичког и идеолошког профила Демократске странке јер је она сада више странка која се одржава на власти правећи све трулије компромисе. Демократска странка се мора одлучити који спектар у будућности жели да покрива јер она, као странка која и даље упорно води неолибералну политику, тиме губи упориште у социјалним слојевима који су социјалдемократски оријентисани.

Ту се отвара једно од суштинских питања деловања Демократске странке. Зашто она остаје без подршке широких слојева погођених транзицијом, али и интелектуалних кругова који немају више готово никакву улогу у идејном и програмском креирању странке. Маркетинг у политици је неопходан, али он никада није био нити ће бити суштина политике и не може на дужи рок да надомести недостатак идеја.

Велимир Висковић је на прави начин изнео дилему пред којом се налазе странке које претендују да припадају левом социјалном и политичком корпусу. „Леве странке у парламентарној демократији свој идентитет у великој мери заснивају не само на ефикасности страначког апарата и уверљивости лидера, већ и на потпори, па и

Централизована децентрализација

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 11 децембар 2009 18:49

конструктивној критици, страначки неорганизованих левих интелектуалаца. Није паметно брзоплетим реакцијама растеривати критичку интелигенцију.“

Питање је само да ли има ко у Демократској странци да чује и разуме на прави начин ову поруку.